

smeli več trditi, da se ti žužki samo v temnih jamah in podmoljih nahajajo. Ta čast in sprednost le edinemu „Leptoderusu“ še ostaja.

Prikobočavši iz jame skleneva jo vdariti v graben Kamniške Bistrice. Da-si je nama pot neznana bila, nastopiva na dobro srečo stezico, po kateri sva dokaj časa vedno navzdol hodila; a na nekem robu sva jo pa čisto zgubila. Kaj zdajci početi? Spustiva se ob robu, al kmalu zaideva v goščavo in strmo skalovje, da skoraj nisva vedela ne kod ne kam. Poslednjič vendar le srečno prilomiva vsa spehana in žejna v raván. Pri potoku tekočem po jarku se na zeleni tratici odpočijeva in si hladiva suha usta z bistro vodico in tolaživa si prazna želodca s kruhom in suhim mesom.

Po dobrodejnem počitku se dvigneva in urnega koraka prestavljava noge po zložnem potu proti Kamniški Bistrici. Prišedša do njenih obalov dolgo ugibava: ali bi se spustila po stezici ob vodi, ali bi se še potrudila do Predasla, kjer je natorni skalnati most čez Bistrico. Konečno se odločiva za to pot. V debeli uri hodá sva bila na tem čudapolnem mestu, kjer mogočna Bistrica med tesnimi pečinami, katere je v teku časa prerila, v vrtoglavi globočini zdaj bučí. Tukaj najdeva zopet vožno pot, po kateri v dveh urah prikrevsava v vas Stranje. Stopivša v prvo gostilnico se po zmožnosti okrepčava. Jelo se je mračiti. Podava si torej roke k ločitvi. Odbereva si zdaj vsak svojo pot; gosp. župnik proti Selu, jaz pa na Št. Urhsko goro, kamor sem veselega srca jo primahal ob 10. uri zvečer.

Robič.

Književne stvari.

Družba sv. Mohora.

Knjige družbe sv. Mohora so se 22. dne t. m. začele razpošiljati. Vsak družnik dobi šestero knjig v 78 tiskanih pól. Vseh družnikov je letos 25.863. — Izmed posamesnih škofij štejete jih Ljubljanska in Lavantinska največ (vsaka čez 9000). Dohodki znašajo 28.249 gold. 9 kr., — stroški pa 28.586 gold. 54 kr.

Zabavno berilo.

Angora.

Zgodovinski-romantičen obraz.

2.

(Dalje.)

Junak je odmajeval z glavo, a ni opomnil ničesar, korakal je tih poleg njega v Srbski tabor, kjer je bojno ljudstvo, vzburjeno vsled upora v mestu in v Azijskih taborih, stalo v vojnem redu in le čakalo ukaza, kam, na katero stran in s kom vred naj plane v boj.

„Nu, vojvoda!“ — klicali so Kazančiča že z daleka nekateri iz bojnih vrst, načelniki pa so mu šli na proti — „kaj znači to rogovilstvo tam v mestu? — ali so oblaznele te vreščeče jate surovih Bisurmanov, ali ka-li?“

„Zljubilo se jim je, pa hoté malo porazsajati v sultanovem seralji“ — odgovoril je Kazančič o trpkem nasmehu — „pokratkočasili so se, da na obeh stranéh leži trupov, kakor kake mrhovine, ali sultan zaničuje taka veselja, zato so pobegnili mnogo vspešnejše, nego so bili prišli; vendar slutim, da jih ne mine gospodarjeva kazen.“

„Naj si vsi brezi kakega razločka zatilnike položijo ti psi!“ — opomnili so nekateri.

A kakor je menil Kazančič, baš tako je mislil tudi Lazarjevič, ki je sè sultanom vred mirno korakal v Azijski tabor, zato je povprašal: „Kaj meniš, kako pokazniš ta upor, zato da se bodo pokorili, brate sultan?“

Bajazet se je probudil iz svojih misli, otrl si je obraz z dlanjo, stresnil je glavo, kakor bi bil hotel iz nje iztresti neprijetne misli, ki so ga mučile. „Ha, ta Abdallah!“ — odgovoril je Lazarjevič — in kakor bi ne bil slišal njegovega vprašanja, povprašal je: „kaj meniš, ali bi ne bilo modrejše bilo, da sem ga usmrtil?“

„Menda ne lastiš besedam blaznega človeka več cene, nego so je vredne, kaj?“ — povprašal ga je Lazarjevič zavzet — „to bi bilo zló znamenje tebi, a tvoja moč bi mrknila na veke.“

Ponosno je Bajazet vsklonil glavo in opomnil: „Ni še posijalo solnce tistega dné, ko bi se mogel ponašati, da je o njegovem svitu poginila Bajazetova moč! Da, povprašal si me, kako jih pokaznim“ — odgovoril je stoprv zdaj Lazarjeviču — „ko bi jaz njih život cenil više, nego pasje življenje, marsikateri bi ne videl, kako bode zahajalo današnje solnce“ — opomnil je o hladnosti Azijskega „despota“, kateremu je človeško življenje le igrača njegove preširnosti — „ali naj živé, jaz jih zaničujem“.

„A s kakimi junaškimi čini pa meniš, da se proslavé takov ljud?“ — povprašal je o rastočem zavzetji Lazarjevič.

„Bismillah!“ — nasmehnil se je Bajazet, „še ne sanja se mi o njihovih junaških činih. Le-ti — pa junaci! dobri bodo, da jih potolčejo, in dobro bodo postregli orlom, njihovim grlom, pa šakalom!“ — pristavil je hladno, kakor bi bil kako živad peljal v mesnico.

Lazarjevič je oči izbulil va nj, kakor bi ne bil mogel umeti njegovim besedam smisla.

„Kako jih pokaznim“ — opomnil je Bajazet sam sebi — „s tem, da jih takoj danes odženem naprej. Timur veruje, da še zmerom uživam svojega života razkošje, a jaz nenadoma priburim na nj, v njegovi krvi mu osvetim svojega sina, v Samarkandu pa si bodem poplačal Sivas, opustošene krajine in mesta!“ — pridrl je o samohvalni gotovosti.

„Ali precej danes?!“ — začudil se je Lazarjevič — „ali brez vsakojake priprave, brez živeža?!“

„A kedo bi se trudil, da bi užitek preskrbel toliki množi gladnih grl?!“ — začudil se je sultan. „Ti, moje soproge brat, ti si zmerom pripravljen; gledi, v tvojem taboru — kako lepo tvoj národ stoji v bojnih vrstah. Bismillah! želel bi, da bi skoro nad tem ljudstvom zasvetil polumesec, nezmogljiva bi potlej bila moja carjevina“ — opomnil je poluglasno — „ali vendar, česar ni, pa še bode! Allah — Akhbar!“ — pristavil je še varnejše. „Ti, brate Štepan, pojdeš naprej sè svojim národom vred!“ — govoril je zopet glasno, ko je bil vstavil svojega konja, in obrnil se je v svoje spremstvo, zato da bi vsi slišali ga — „kar najdeš na poti, vse naj bode tvoje in tvojih junakov; dosta paberka ostane še le-tem tam“ — rekel je in zaničljivo kolebnil z roko proti Azijskim taborom — „šli bodo za teboj, a če ne bodo pokorni, nu, Bog je mogočen!“ — dejal je s takim glasom, s takim izrazom v njem in na obrazu, da človek ni znal, ali je to zasmeh ali poštena resnica — „a morajo biti zadovoljni s tem, kar je, vsakemu izmed njih je že smrt odločena od začetka sveta“ — dejal je zopet in hinavski, žalostno zamižal, emiri pa so pogledavali se in kimali so z glavami, kakor bi bili umeli njegovih besed smisel — „ali upam